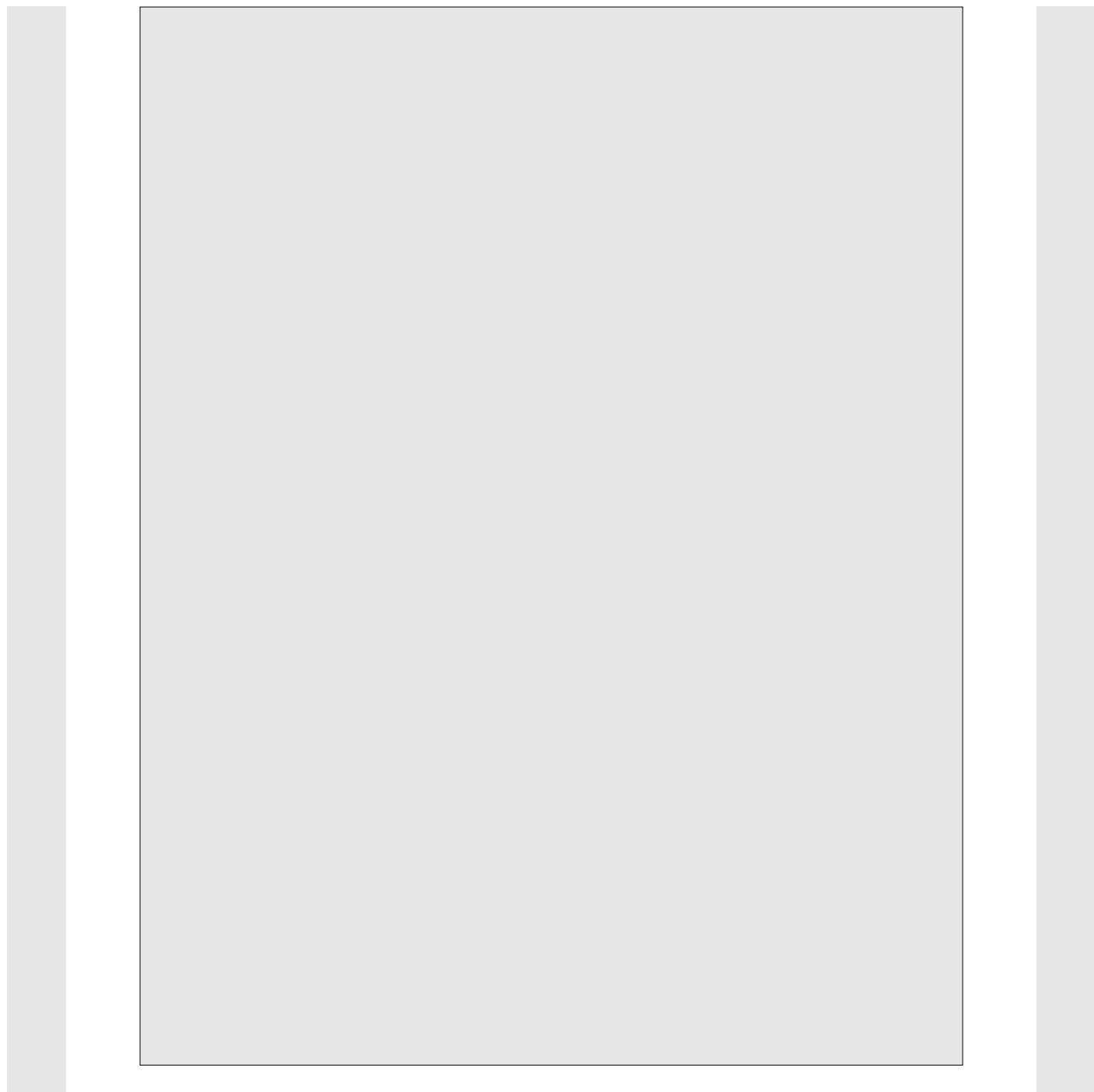


**39. ČÍSLO / III. ROČNÍK**

**4,- Kč**

**24. ZÁŘÍ 1995**



## PŘÍTOMNOST P. MARIE PŘI VZNIKU CÍRKVE (JAN PAVEL II. PŘI GENERÁLNÍ AUDIENCI 6.9.1995)

Čtení: Sk 1,13-14

1. Po prohloubení totožnosti a poslání církve, jímž jsem se zabýval v předešlých katechezích, cítím, že je nyní nutno obrátit svůj pohled k Panně Marii, k Té, která dokonale uskutečnila svatost a je jejím vzorem.

Totéž udělali sami otcové 2. vatikánského koncilu: po vyložení učení o historicko-spásonosné skutečnosti Božího lidu, chtěli je doplnit tím, že vysvětlili úlohu Panny Marie v díle spásy. Osmá kapitola koncilní konstituce **Lumen Gentium** (Světlo národů) má totiž za cíl nejen podtrhnout eklesiologickou platnost mariánského učení, nýbrž i vyzdvihnout přínos, který postava blahoslavené Panny poskytuje k pochopení tajemství církve.

2. Než začnu vykládat mariánskou cestu koncilu, chci obrátit svůj kontemplativní pohled na Pannu Marii, jak je na počátku církve vylíčena ve Skutcích apoštolů. Lukáš na počátku tohoto novozákonního spisu líčí život prvního křesťanského společenství, pak připomíná jednotlivá jména apoštolů (1,13) a dodává: „*Ti všichni se svorně a vytrvale modlí spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou a jeho bratry.*“

V tomto obrazu výrazně vystupuje do popředí osoba P. Marie, jediná, která je připomínána vlastním jménem vedle jmen apoštolů: reprezentuje odlišnou a doplňující tvář církve vzhledem k oné služebné a hierarchické.

3. Lukášova věta totiž mluví o přítomnosti několika žen ve večeřadle, a tím poukazuje na důležitost ženského přínosu k životu církve už od počátků. Tato přítomnost se uvádí v úzké souvislosti s vytrvalostí společenství na modlitbách a se svorností. Tyto rysy dokonale vyjadřují dva základní aspekty specifického přínosu žen pro církevní život. Mužové, kteří jsou náchylnější k vnější činnosti, potřebují pomoci žen, aby se vrátili k osobním vztahům a pokračovali směrem k jednotě srdcí.

„*Požehnaná mezi ženami*“ (Lk 1,42), Maria plní vynikajícím způsobem toto ženské poslání. Kdo podporuje u všech věřících vytrvalost v modlitbě lépe než ona? Kdo rozvíjí svornost a lásku lépe než ona?

Ženy ve večeřadle, uznávající pastorální poslání, které Ježíš světil Jedenácti, se s Marií shromaž-

dují ke svým modlitbám a dosvědčují zároveň, že v církvi jsou přítomny osoby, které jsou stejně plnoprávnými členy společenství shromážděného ve víře v Krista, přestože nedostaly ono poslání.

4. Přítomnost Panny Marie ve společenství, které v modlitbě očekává seslání Ducha svatého (srv. Sk 1,14), připomíná její úlohu při vtělení Božího Syna působením Ducha svatého (srv. Lk 1,35). Úloha Panny v té počáteční fázi a úloha, kterou má nyní, kdy se o Letnicích církev plně projeví, jsou úzce spojeny.

Mariina přítomnost v prvních chvilích života církve je zřetelně konfrontována s velmi diskrétní účastí, jakou měla předtím na Ježíšově veřejném životě. Když Syn začíná své poslání, Maria zůstává v Nazaretě, i když takové oddělení nevylučuje významná setkání, jako v Káně Galilejské a především jí nezabrání, aby se podílela na Kalvárské oběti.

V prvotním společenství naopak nabírá Mariina úloha značný význam. Po Nanebevstoupení a v očekávání Letnic je Ježíšova Matka osobně přítomna při prvních krocích díla, které zahájil Syn.

5. Skutky apoštolů zdůrazňují, že Panna Maria byla ve večeřadle „*s Ježíšovými bratry*“ (Sk 1,14), totiž s jeho příbuznými, jak vždy vykládala církevní tradice: nejde o nějaké rodinné shromáždění, jako spíše že pod vedením Panny Marie přirozená Ježíšova rodina se stala částí Kristovy duchovní rodiny? „*Kdo činí vůli Boží*“ - řekl sám Ježíš - „*to je můj bratr, má sestra i matka*“ (Mk 3,34).

Při téže příležitosti označuje Lukáš výslovně Pannu Marii jako „*Ježíšovu Matku*“ (Sk 1,14), jako by chtěl naznačit, že něco z přítomnosti Syna, který vstoupil na nebesa, zůstává v přítomnosti Matky. Ona připomíná učedníkům Ježíšovu tvář a svou přítomností ve společenství je znamením věrnosti církve Kristu Pánu.

Titul „*Matka*“ v této souvislosti hlásá postoj starostlivé blízkosti, s níž Panna bude sledovat život církve. Jí P. Maria otevře srdce, aby ukázala velké věci, které v ní vykonal všemohoucí a milosrdný Bůh.

Panna Maria vykonává svou úlohu „*Matky církve*“ již od počátku: její vliv napomáhá dohodě mezi apoštolů, které Lukáš představuje

jako „*svorné*“ a velmi vzdálené diskusím, které někdy mezi nimi vznikaly.

Panna Maria konečně vykonává své mateřství vůči společenství věřících nejenom tím, že se modlí, aby církev dostala dary Ducha svatého, nezbytné k jejímu utváření a pro její budoucnost, nýbrž i tím, že zároveň vychovává Pánovy učedníky ke stálému spojení s Bohem.

Tak se stává vychovatelkou křesťanského lidu k modlitbě, k setkání s Bohem, a to je ústřední a nezbytný prvek, aby práce pastýřů a věřících vždy počínala v Pánu a v něm měla své hluboké zdůvodnění.

6. Z těchto krátkých úvah jasně vyvěrá, jaký úchvatný vztah mezi dvěma matkami tvoří vztah P. Marie a církve. Jasně nám odhaluje Mariino mateřské poslání a zavazuje církev, aby vždy hledala svou pravou totožnost v kontemplaci tváře Theotokós.

Josef Kolářek SJ  
Radio Vaticana

### ŽENA ZVEDAJÍCÍ

Po Kristu Ježíši, jenž vyzvedl svět s jeho hříchy na svá bedra, aby ho z kříže složil do lůna Otcova milosrdenství, nikdo výše nezvedl svět než Panna Maria, neboť nikdo nepřinesl spásu lidstva větších obětí.

Ve svém lidském neposkvěněném těle stoupá do nebe. Jako je v ní vyzvednut člověk k Bohu s přirozeností neposkvěněnou, tak její stopou vystoupí k němu s přirozeností vykoupenou, očištěnou. V hierarchii svatosti i blaženství představuje Ona nejvyšší stupeň, k němuž se vzneslo lidské stvoření. To Ona zvedla do ráje těch stočtyřicet čtyři tisíc, jež následují Beránka, kamkoli kráčí.

Žena zvedající...

Její cesta od země do oblak na stolec nejbližší Božímu trůnu je cesta pokory, jediná, jež vede k pravé slávě, odlesku slávy Boží.

A na cestě pokory její rozlety, kterými zamířila nejvýše, jsou víra, naděje a láska. Ve své prvé odpovědi na vzkaz Boží po andělu je celá: pokorná, věřící, plná naděje a lásky bez míry.

Cesta stoupajících vede za Ni.

B. Dlouhá  
(revue *Na hlubinu*, 1928)

## MYŠLENKA NA NEDĚLI

Slovo na neděli  
25. neděle během roku C

### BEZPEČNÁ INVESTICE

Zamyšlení nad úryvkem  
Lk 16, 1-13.

#### **Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům**

Snad máš opět naspěch a i ve sváteční den tě čeká spousta úkolů, ale když už jdeš kolem, zastav se aspoň na chvíli. Ježíš se právě chystá vyprávět neobvyklý příběh z prostředí, které ti není cizí. Tomu příběhu neschází ani nádech humoru. Vezmi do rukou Písmo a poslechni si těch pár moudrých slov.

Ti, kteří dnes Mistra především obklopili, patří zřejmě do světa podnikání. Je to svět lidí, kteří se zcela zasvětili vytrvalému úsilí o zajištění rostoucího zisku a stále lepšího postavení. Zákony tohoto prostředí jsou neúprosné. Každá chyba či selhání může znamenat pád. Aby jim Ježíš přiblížil a zpřístupnil své slovo, představuje jim obraz z jejich prostředí.

Před bohatým podnikatelem stojí jeho podřízený, který nesplnil očekávání. Neobstál v konkurenci. Ti, kteří mu nepřáli jeho postavení, si pospíšili, aby urychlili jeho pád. Neúspěšný správce zná pravidla hry a ví, co jej čeká. Pohotově hodnotí svou novou situaci. Je neschopen jiné práce a nade všechno se bojí hanby. Potřebuje rychle získat nové spojení. Jeho vynalézavost jej však neopustila. Pánovi dlužníci, kterým ulehčí výrazně jejich břemeno, jistě jej nenechají na holičkách. Jedná rychle, dokud je čas. Takový pohotový tah ocenil překvapivě i jeho nadřízený i přes to, že mu způsobuje škodu.

To, co nám Pán staví před oči,

není správcova nepoctivost, ale vynalézavá prozíravost. Ve světě hodnot, v němž se správce pohybuje, osvědčil svou cílevědomost a schopnost překonat původně bezvýhodnou situaci, do které se dostal vlastní vinou. Jeho nápad mu možná vrátí zpět ztracenou pozici. Jak houževnatí a obezřetní jsou synové tohoto světa! Překvapuje tě, že Pán je neodsuzuje? Ukazuje ti, že moudřejší, než odsuzovat, je hledat v lidských činech kladné stránky a vytěžít z nich pravou moudrost ve svůj prospěch.

Než odsoudíš své podnikavé známé, pro které se stal majetek jedinou hodnotou, máš podle Pána po pravdě posoudit, zda tvoje úsilí o **nehynoucí poklad** snese srovnání s jejich neúnavnou podnikavostí. Vidina mamonu probudila všechny jejich tvůrčí síly, jejich houževnatost i prozíravost. Všechno, s čím přijdou do styku, hodnotí v jeho světle. Podřídili svým cílům úplně všechno. Jejich idol jim nedá nikdy odpočinout. Všechny jejich vlastnosti a síly však pocházejí od Boha a byly dány i tobě. Rozvinuli je velmi účinně a úspěšně, i když za klamným cílem. Ale ruku na srdce, myslíš, že jsi na tom lépe? Tvé neštěstí je v tom, že nevidíš a neceníš svůj nevyčísitelný poklad tak jednoznačně, jak to činí oni se svým. Tvá pozornost i tvé hříbny jsou často rozděleny. Nemůžeš sloužit dvěma pánům. Tvé zasvěcení Boží věci mělo být stejně bezvýhradné, jak oni bezvýhradně slouží svému zisku.

Jen přízněj po pravdě Ježíši i sám sobě, že jsi promarnil více duchovního jmění, než vůbec můžeš tušit. To, co nejsi schopen vůbec vyčíslit, jsou škody, které tvůj hřích způsobil a možná ještě stále působí tvým bližním. Tvůj Pán měl dávno všech-

ny důvody, aby tě zbavil správcovství. Mnohem větší než tvůj nebetýčný dluh je však jeho milosrdná láska. Ten vtipný nápad podvodného správce ti dává jako podnět a nedocenitelnou šanci: výhodný způsob, jak kompenzovat vlastní dluh, je ulehčovat druhým jejich dlužné břímě. Není pokladu, který by měl větší cenu než věčné společenství s Bohem. Nedej se zahánbit úsilím těch, jejichž bohatstvím je pouze světský mamon. Soustřeď se od nynějška na svůj cílový poklad nerozpolceným srdcem a nerozdělenou vůlí.

Poděkuj Pánu z celého srdce za jeho pozvání i za jeho dnešní radu a rozhlédni se rychle kolem sebe. Vyhledej ty, pro které tvá hmotná pomoc v jejich skličující bídě může být také předtuchou dobroty nebeského Otce. Vyhledej jiné, kteří jsou v ještě těžší nouzi srdce a ducha. Vzpomeň si na ty, kteří čekají, až po splacení dluhů budou moci vstoupit do nebeské slávy. Pomáhej splácet dluh, kde můžeš, je to ta nejjistější investice, která se bezpečně zúročí a nehrozí jí nikdy žádný bankrot. Boží ekonomika je mnohem důslednější než tržní vztahy synů tohoto světa. Radost těch, kterým dopomůžeš, aby patřili na Otce tváří v tvář, by byla neúplná, kdyby se spolu s nimi nemohl radovat jejich dobrodinec.

Tvůj Pán a Mistr, kolem kterého jsi dnes neprošel nevšímavě, ale věnoval mu na malou chvíli svůj čas a svou pozornost, ví z vlastní zkušenosti, proč ti dnes říká právě toto: *On sám se stal chudým, ač byl bohatý, abys ty zbohatl z jeho chudoby* (2 Kor 8,9). *Slabého zdvihá z prachu, ze smetiště povyšuje chudého, aby ho posadil vedle knížat* (Ž 112). To je jeho královská cesta, na kterou zve i tebe.

Jak dlouho chceš ještě váhat, *koho si zamilovat a ke komu se přidat?*

Bratr Amadeus

## ČTENÍ O SV. VÁCLAVU

*Trůn krále, který soudí chudé podle pravdy, bude stát pevně navěky* (Z první staroslověnské legendy)

Když zemřel jeho otec Vratislav, ustanovili Češi Václava za knížete. Z Boží milosti měl dokonalou víru. Neboť podle slov evangelia všem chudým prokazoval dobro, šatil nahé, živil hladové, přijímal pocestné. Nestrpěl, aby se vdovám dělo bezpráví, měl rád všechny lidi, chudé i bohaté. Božím služebníkům sloužil, mno-

ho kostelů zdobil.

Ale čeští mužové zpyšněli a namluvili jeho mladšímu bratru Boleslavovi: „Bratr Václav tě chce zabít. Kuje pikle s matkou a se svými přívrženci.“ Když se slavily svátky posvěcení chrámů ve všech obcích, Václav je všechny navštěvoval. Přišel tedy do města Boleslavě v neděli o svátku Kosmy a Damiána. Po mši se chtěl vrátit do Prahy. Avšak Boleslav ho v zločinném úmyslu

zdržel: „Proč chceš odejít, bratře?“

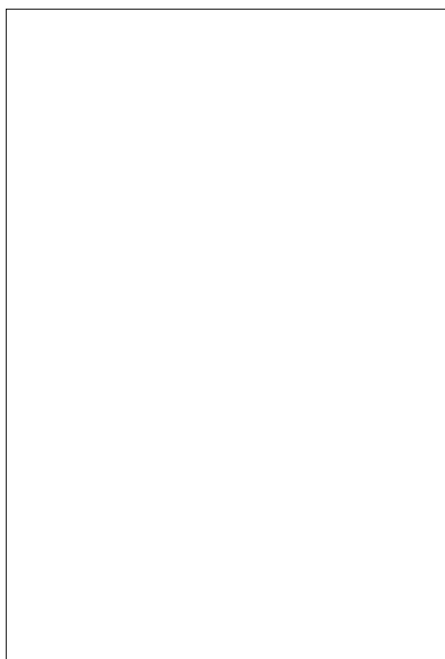
Ráno zvonilo na jitřní oficiium. Když uslyšel Václav zvon, pravil: „Chvála tobě, Pane, žes mi dal žít do tohoto rána!“ Vstal a šel na jitřní oficiium.

Ihned ho dostihl Boleslav ve bráně. Václav se na něj podíval a řekl: „Bratře, včera jsi nám dobře sloužil.“ Ale k Boleslavovým uším se naklonil dábelsky a převrátil jeho srdce. Boleslav vytasil meč se slovy: „Teď ti chci po-

☛ sloužit ještě lépe.“ Když to řekl, ťal ho mečem do hlavy.

Ale Václav se k němu obrátil a řekl: „Co tě to napadlo, bratře?“ Popadl ho a povalil na zem. Přiběhl však kdosi z Boleslavových rádců a udeřil Václava do ruky. Se zraněnou rukou pustil Václav bratra a utekl se do kostela. Avšak dva zlosynové ho zabili v kostelní bráně. Přiběhl jiný a probodl mu mečem bok.

Na to Václav ihned vypustil duši s těmito slovy: „Do tvých rukou, Pane, poroučím svého ducha.“



## DVA BOJOVÉ ŠIKY

*Fatima, 13. října 1985*

...Všechny volám, abyste se shromáždili okolo vaší nebeské Vojevůdkyně. Je to doba velkého boje mezi mnou a mocným šikem, který poslouchá rudého draka a černou šelmu. Marxistický ateismus a svobodné zednářství vedou toto shromážděné vojsko... V jeho čele stojí sám Lucifer, který dnes opakuje svou výzvu postavit se proti Bohu a být zbožňován sám jako Bůh...

Šik, kterému velím já sama, se skládá ze všech andělů a svatých v ráji, vedených **svatým archandělem Michaelem**, který je knížetem celého nebeského vojska...

Hodina velkého boje nyní nastala. Bojujte se zbraní svatého růžence a pokračujte na cestě lásky k Ježíši, na cestě pohrdání světem a sebou samými, na cestě pokory, lásky, prostoty a čistoty.

*Z knihy poselství Kněžím, přemilým synům...*

## Liturgická čtení v týdnu

<b>Neděle</b> 24. září 25. neděle v mezidobí	- 1. čt.: Am 8,4-7 Ž: 113(112),1-2.4-6.7-8 odp.: srv.1a+7b 2. čt.: 1Tim 2,1-8 Ev.: Lk 16,1-13
<b>Pondělí</b> 25. září ferie	- 1. čt.: Ezd 1,1-6 Ž: 125,1-2ab.2cd-3.4-5.6 odp.: 3a Ev.: Lk 8,16-18
<b>Úterý</b> 26. září nez. pam. sv. Kosmy a Damiána	- 1. čt.: Ezd 6,7-8.12b.14-20 Ž: 121,1-2.3-4a.4b-5 odp.: srv.1 Ev.: Lk 8,19-21
<b>Středa</b> 27. září pam. sv. Vincence z Paula	- 1. čt.: Ezd 9,5-9 Tob 13,2.4.6.7.8 odp.: 1b Ev.: Lk 9,1-6
<b>Čtvrtek</b> 28. září slavnost sv. Václava	- 1. čt.: Mdr 6,9-21 2.čt.:1Petr 1,3-6;2,21b-24 1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd odp.: 12b Ev.: Mt 16,24-27
<b>Pátek</b> 29. září svátek sv. Michaela, Gabriela,Rafaela	- 1. čt.: Dan 7,9-10.13-14 nebo Zj 12,7-12a Ž: 138(137)1-2a.2bc+3.4-5 odp.: 1c Ev.: Jan 1,47-51
<b>Sobota</b> 30. září památko sv. Jeronýma	- 1. čt.: Zach 2,1-5.10-11a Jer 31,10.11-12ab.13 odp.: 10d Ev.: Lk 9,43b-45

## Breviář pro laiky

**Uvedení** NE PO ÚT ST ČT PÁ SO  
**do první modlitby dne** 24. 9. 25. 9. 26. 9. 27. 9. 28. 9. 29. 9. 30. 9.

Antifona	812	826	841	1722	1527	1533	1734
Žalm	783	783	783	783	786	783	785

### Ranní chvály

Hymnus	812	827	842	1723	1527	1533	1734
Antifony	813	828	843	858	1528	1534	906
Žalmy	813	828	843	858	813	813	906
Kr. čtení a zpěv	816	831	847	1724	1528	1534	1735
Antifona k Zach. kantiku	717	831	847	1524	1529	1535	1735
Prosby	817	831	847	1724	1529	1535	1724
Záv. modlitba	717	832	1523	1524	1529	1535	1541

### Modlitba během dne:

Hymnus	817	832	848	862	1264	792	910
Antifony	818	833	848	863	1529	1535	910
Žalmy	818	833	849	863	1265	895	911
Krátké čtení	820	835	851	865	1530	1536	913
Záv. modlitba	717	835	851	865	1529	1535	913

### Nešpory: SO

Hymnus	807	821	837	852	1525	1531	1537	915
Antifony	808	822	838	853	1703	1531	1537	916
Žalmy	808	823	838	853	1703	1715	1537	916
Kr. čtení a zpěv	810	825	840	856	1526	1531	1540	918
Ant. ke kant. P. M.	716	717	840	856	1526	1532	1540	718
Prosby	811	826	841	856	1526	1532	1540	918
Záv. modlitba	717	717	841	1523	1529	1529	1535	718

Kompletář	1238	1242	1247	1250	1238	1242	1260	1238
-----------	------	------	------	------	------	------	------	------

**ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ŘÍJEN 1995**

*Úmysl všeobecný:*

**Aby osamocení, staří a opuštění našli podporu u druhých lidí.**

Mnoho starších lidí je osamoceno a jsou ponecháni sami sobě buď ve svém bytě nebo v domovech důchodců nebo na „eldéence“, tj. v léčebně pro dlouhodobě nemocné. Tento sociální problém hrozivě narůstá. Týká se jak starých tak i mladých. Dnešní společnost i dnešní křesťané se s ním musí vyrovnat. Když chceme poskytovat pomoc a posilu potřebným lidem, nemusíme chodit do Indie, Afriky, Jižní Ameriky nebo kamkoliv do třetího světa. Máme je zde, vedle sebe, ve stejné ulici, za rohem, vzdálené na pár kroků, nejsou-li dokonce ve stejném bytě jako my. Osamocení člověk není ten, kdo je sám, nýbrž ten, kdo nikoho nemá. Kdo nikoho nemá, kdo by ho měl rád.

Je pravda, že život je složitější než dříve. Problémy atomizované rodiny, často rozvité a rozvedené, ve spojení s těžkostmi bytu, zaměstnaní atd. stěžují život osobám starším, zbaveným tepla lásky - a to i přes komfort, který poskytuje moderní život a konzumní společnost. Abychom o problému hovořili konkrétně - dnes už dědeček nebo babička nejsou v rodině dcery nebo syna vítanými příslušníky a nejsou jimi ani u vnuků a vnuček. Není pro mě místa v moderním bytě ani v moderní rodině. A i kdyby bylo místo, není čas! A nejsou ani finance na to, aby někdo zůstal doma a staral se o staré, s nimi hovořil anebo poslouchal donekonečna opakované vyprávění o tom, jak to bylo za jejich mladých časů. Dospělí pracují povětšinou mimo dům, děti jsou v učení nebo na studiích, večery patří televizi a odreagování se, nebo návštěvám známých.

V našem nepokojném životě, naplněném nadbytečným komfortem, který považujeme za nezbytný, ve starostech o tisíc drobností, kde mnohým lidem schází vnitřní klid a vyvážený pohled na život, přijdeme velmi snadno k závěru, že na staré lidi nemáme čas. Tím

spíše nemáme čas starat se o jejich psychologické a lidské potřeby, i kdyby byly sebekřiklavější. A tak je stále více starých lidí odsouváno na okraj společnosti, do opuštěnosti a zapomenutí. Přitom mladé ani nenapadne pomýšlet na to, že oni se také jednou ocitnou v podobné, ne-li horší situaci. Vysvobodit je může jen jejich okolí, když se postará o jejich eutanázii, až bude tak běžná jako potrat. A nebude to trvat dlouho!

Když lidé zapomínají na Boha, zapomenou i na bližní - a to i na nejbližší. Třeba ani nevědí o IV. přikázání z Desatera, nebo se o ně nestarají. Abychom byli objektivní, svůj podíl na situaci mají často i sami staří lidé, kteří nevychovali děti ve víře a v úctě ke stáří. Je notoricky známé, že hýčkané děti se nejhůře starají o své staré rodiče. Je to stará zkušenost, o které hovoří i pohádky - o třech sestřích nebo o Popelce. A ve stáří staré rány bolí ještě více. A když staří lidé zjistí, že před smrtí se scházejí blízcí příbuzní u jejich smrtelného lože - a oni tuší, že jim jde o dědictví - kalich hořkosti přetéká.

Co má v této situaci dělat křesťan?

- a) být si vědom problému a vzbuzovat pro něj u druhých pochození
- b) rozhlédnout se kolem sebe po opuštěných osobách bez ohledu na to, zda patří do naší rodiny nebo ne
- c) dát jim pocítit, že jsou milováni jako osobnosti
- d) modlit se za ně - a ještě lépe s nimi
- e) uvědomit si, že za tuto pomoc jsme blahoslavení
- f) pomáhat starým k tomu, aby si uvědomili svou hodnotu, že jsou velcí v očích Božích.

Dále je třeba se podle svých možností starat o to, aby zákony chránily práva lidí třetího věku, starat se o zlepšení situace v domovech důchodců, aby se jim dostalo potřebné lékařské péče a posilovat spojení s jejich rodinou.

Proč toto všechno? V podobnosti o posledním soudu Ježíš říká:

„... byl jsem nemocen a navštívili jste mne“... Spravedliví mu na to řeknou: Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení a přišli jsme k tobě? Král jim na to odpoví: „Skutečně říkám vám: Co jste udělali pro jednoho z těchto mých nejnepatrnějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,36-40).

*Úmysl misijní:*

**Aby Mezinárodní misijní den vzbudil živé vědomí a konkrétní přínos k hlásání evangelia**

Světový misijní den vznikl z iniciativy Díla šíření víry v březnu r. 1926, na setkání vyšších představených. Papež přijal tento návrh s radostí a tak první světový den misí se slavil již v r. 1927. Je to výzva k obnově misijního vědomí v celé církvi a k solidaritě se všemi pracovníky v misích.

Dílo šíření víry je činné během celého roku, ale v měsíci říjnu se snaží intenzivněji burcovat svědomí věřících a výslovně je tomuto cíli věnována předposlední neděle v říjnu.

Hlavním cílem není sbírat peníze pro misie, nýbrž aby si celá církev jasně uvědomila odpovědnost za hlásání evangelia mezi všemi národy. A finanční podpora je druhotným cílem, který z prvního logicky vyplývá. Nejedná se jen o materiální pomoc, nýbrž i o duchovní ve formě modliteb a obětí.

Spojená solidarita musí vycházet vstříc potřebám evangelizace: hlásání Krista a jeho poselství, podpora lidských potřeb zdravotních, sociálních a charitativních.

Misijní papežská díla vztahují ruce k celé církvi, aby posbírala plody jejich dobročinnosti a solidarity. Tento sjednocený fond je potom starostlivě rozdělen na všechny misie ve formě řádné a mimořádné pomoci. Mimořádná pomoc je vyvolána okamžitou situací, jako např. první pomoc při cyklónech, zemětřesení anebo jiných přírodních katastrofách v misích.

Tak r. 1993 rozdělilo Dílo šíření víry 123 183 890 amerických dolarů. Z toho na řádné potřeby 32 514 000 a 49 126 320 na mimo-

➤ řádné situace, 14 350 610 pro katechety, 1 971 350 na sdělovací prostředky a tisk. 1 073 000 pro rádio „Veritas“ v Manile: je to vysílač, který má na starosti programy v celé Asii.

V rámci papežských misijních děl rozdělilo ještě Dílo sv. Petra apoštola (Petrův halíř) 42,917.000 a Dílo Ježíšova dětství 14,219.500 dolarů.

A tak mezinárodní misijní den má povzbudit vědomí solidarity a sounáležitosti všech věřících - i s konkrétním přínosem ke hlásání evangelia.

#### Úmysl národní:

Aby věřící uměli ocenit, jak kulturní dědictví minulosti, tak i význam moderního umění pro život církve a společnosti

Booker Washington vypravuje, že viděl jednou bosého černocho, který seděl na lavičce v parku, na hlavě měl cylindr a četl Sofokla. Tento člověk je obrazem mnohých dnešních lidí. Ale je i obrazem mnohých křesťanů před kulturním dědictvím minulosti a moderním uměním. F. Wilhelm Förster, který tento příběh uvádí, k tomu dodává, že jenom organicky zbudované a uspořádané vědomosti jsou mocí a dávají moc. Nesrovnané, nesouvislé a zlomkovité vědomosti jsou nemocí, kazí charakter, působí závrať, domýšlivost, duševní nesoulad a povrchnost v každém posuzování.

A právě takové lidi vychovává televize. Poskytuje spoustu informací, někdy pochybných, často zkreslených a vůbec se nestará o to, co s tím divák udělá. Nedovedu si představit větší necitlivost k divákovi, než když mu ta bedna poskytne vrcholný zážitek z uměleckého díla nebo hluboce lidského příběhu a potom bez přechodu mu naservíruje nějakou bezduchou soutěž nebo záběry z diska. Tyto informace jsou jistě cenné, ale málo platné, proto o nich platí Försterův soud. Výsledek se podobá staveništi, kde je hromada cihel, cementu, železa, drátů apod., ale nikdy se z nich nepostaví ani stodola, neřku-li kulturní stánek.

Zkušenost nás učí, že čím se kdo méně v nějaké věci vyzná a posuzuje ji, tím kategoričtější sou-

dy vynáší. Zapomíná na postřeh A. Polgara, že každý má právo být idiotem v oboru, který je mu cizí, ale že nikdo by tohoto práva neměl zneužívat.

V moderním umění i v kulturním dědictví minulosti musíme



nalézat hodnoty a těch si vážit. Ale i v jednom i druhém musíme rozlišovat hodnotu a pravdu od pahodnoty a kýče. V Literárních novinách v r. 1963 byl interview s Chiarinim, který byl pověřen výběrem filmů na 24. festival v Benátkách. Tam Chiarini mimo jiné říká: „Přítel požádal italského renesančního malíře Filipa Lippi, aby mu vysvětlil, proč maluje. Lippi ho zavedl k oknu a ukázal mu stráž před palácem florentské Signorie: „Vidíš toho vojáka?“ Přítel kývl, že vidí. Lippi uchoopil papír a uhel a několika tahy vojáka nakreslil. „Teď ho vidíš líp?“ Přítel pohlédl na kresbu a musel přiznat, že teď vidí vojáka skutečně lépe. - Je pochopitelně třeba vzít v úvahu, že dotyčný přítel rozuměl řeči umění a v několika tazích umělcových uviděl podstatné rysy, které sám nepostřehl. Jsou ovšem tisíce lidí, kteří chtějí od obrazu přesný počet knoflíků nma uniformě a nezmenšený počet vlasů, vykukujících zpod vojákovy přilby.

Rozdíl mezi uměním a kýčem spočívá ve vyjádření pravdy. A pravda je vždy totožná s krásou. Ve své době velmi známý jezuita

Peter Lippert píše ve svých listech „Z Engadinu“ o kráse alpských velikánů: „Ale v přírodě není nikdy kýč, ani když je efektní. Proč? Proč její modrá jezera, strakaté louky, její sytá zeleň, její stylizované mohutné vrcholy nejsou nikdy kýčem? ... Přemýšlím. Efekty přírody nejsou nikdy kýčem, protože jsou poctivé. Neboť se nejen tváří, ale takové i jsou, a to z vlastní nevyhnutnosti. Tváří se tak, jaké jsou. Všechno přirozené je proto tak velké a čisté, že mu stačí, když je a má představovat jen sebe. Může to být poctivé - a takové i je: všechno, co Bůh stvořil.

Většina těch, co se nazývají umělci, se nesmí tvářit tak, jací jsou. Sami sebou a svými díly se musí snažit vzbudit takový dojem, jak to právě vyžadují kritici anebo aby to co nejvíce protiřečilo obvyklé tradici. To potom nazývají „originalitou“. A protože netvoří to, co skutečně jsou, působí jako kýč. Nutí se do něčeho, tváří se „jako by“ a hrnou se do něčeho, co je jim úplně cizí.“

Umělecké dílo je přístupné jen branou vlastního prožitku a ten je závislý na citlivosti vnímatele. Kdo tuto citlivost nemá, nemá ani právo něco posuzovat, protože zneužívá práva být laikem v oboru, který je mu cizí.

Jezuita Tomáš Špidlík uzavírá předmluvu v letos vyšlé knize „Slovo a obraz“ následovně: ... umělci „proměňují šed' našich dnů ve slávu Boží moudrosti, která je skrytá ve všem stvoření a čeká, aby se zjevila všem lidem dobré vůle“...

„Kdosi přirovnal dnešní svět k Bílé sobotě. Železobetonová a plastická civilizace je náhrobním kamenem starých tradic. Milovníci kultury a umění se zdají být ženami plačícími u hrobu. Ale jako vždycky v dějinách budou to i dnes umělci, kteří přinesou zjevení nedělního rána. Od nich se očekává vzkříšení tradice, ne už staré a omšelé, ale nové a proměněné. Mnozí z nich už ji vidí v barvách, už začíná zvonit ve slovech básníků. Proto jsme vydali tuto knihu, aby byla prvním květem, podbělem, k jaru nového tisíciletí, které je už na obzoru.“

A.H.SJ

## MEZINÁRODNÍ CYRILOMETODĚJSKÝ SEMINÁŘ

Ve dnech 4.-24. srpna 1995 se konal XXVIII. mezinárodní cyrilometodějský seminář v Ochridu. Pořadatelem byla Univerzita sv. Cyrila a Metoděje ve Skoplje. Zaměření semináře: makedonský jazyk, literatura a kultura ve světle odkazu sv. Cyrila a Metoděje. Na pozvání příslušných autorit akademických i státních se účastnil semináře otec Jiří Maria Veselý OP. Položili jsme mu několik otázek:

### Otče Jiří, mohli byste čtenářům Světla sdělit něco podrobnějšího o těchto seminářích?

S radostí. Vždyť to všechno má velký význam i pro nás, Čechy. Z makedonské Soluně přece přišli na Moravu sv. Cyril a Metoděj. Doprovázeli je školení spolupracovníci: Kliment, Naum, Sáva a Angelár. Na Moravě se k nim připojil sv. Gorazd. Dnešním dnem byla Makedonie rozdělena mezi Řeky (Solun), Bulhary a Srby. Roku 1942 maršál Tito prohlásil srbskou část za jugoslávskou republiku. Dnes je z ní samostatný stát. Od roku 1967 se konají ve Skoplje pravidelné cyrilometodějské semináře.

### Byl jste na tomto semináři poprvé, nebo jde o delší styky?

Zúčastnil jsem se už po dvanácté, a to zásluhou nedávno zesnulého slavisty světového významu, akademika Fr. V. Mareše. Účastníci jsou z celého světa. Po návratu se stávají doma „vyslanci“ makedonské kultury. Já však mám ještě zvláštní důvody k účasti: kdyby totiž nebylo Makedonců sv. Cyrila a Metoděje a jejich kulturního přínosu, tak by z Čechů byli dnes Němci a snad luteráni. A nejenom z Čechů, ale ze všech Slovanů až po Ural. Vidíme to na polabských Slovanech. Ze Slováků by byli snad Maďaři a luteráni; a z Makedonců zřejmě Turci a mohamedáni. Pomáhat dnes Makedoncům znamená splácet jim velký dluh.

### Jak se díváte na prohlášení sv. Cyrila a Metoděje, vedle sv. Benedikta, za spoluochránce, spolupatrony Evropy?

Římská říše dala tehdejší Evropě právní řád: PAX ROMANA - římský mír, což umožnilo rychlé rozšíření křesťanství v celé Evropě. Byzanc - Cařihrad - druhý Řím k tomu dodal umění. Dnešní státníci budují „evropský dům“. Jenže dům je také blázinec a věznice. Evropě dodnes chybí štěstí. Zkrátka, je třeba „evropský domov“. Podle Jana Pavla II. je tímto „Třetím Římem“ duchovní odkaz Velehradu. Ten má přinést lidem štěstí ze společného domova - jako program dějin po roce 2000. A z PAX ROMANA se stává PAX CHRISTI - MÍR KRISTŮV - jediný zaručený.

### Měla, nebo lépe řečeno, má vaše účast na semináři nějaké určité cíle?

Ano, má. Archeologické objevy z doby Velké Moravy z oblasti Starého Města, Mikulčic a jiných míst nám odhalily začátky a rozmach cyrilome-

todějského díla. Vyhnáním žáků po Metodějově smrti (r. 886) a rozdrčením Velké Moravy (r. 907) bylo vše ochromeno a nevědělo se skoro nic o pokračování na Balkáně a jinde. Při seminářích bylo možné zjistit např. věrnost cyrilometodějských žáků v Ochridě (Kliment a Naum), a přežívání hlaholského písma na jaderském pobřeží. Z Dalmácie povolal Karel IV. hlaholské benediktiny do Emauz, a kruh se uzavírá: sv. Vojtěch, Prokop - a možná, snad i Hus.

### Nezdá se vám zmínka o Husovi v této souvislosti divná?

Nezdá. Celou a opravdovou pravdu o Husovi můžeme totiž poznat, až budeme mít kritické vydání všech Husových spisů. Zatím jsou prý jeho rukopisy „střeženy“ v univerzitní knihovně v Praze. Někteří lidé vyjadřují pochybnosti, zda se jejich kritickému vydání nezabráňuje záměrně. Co kdyby se třeba zjistilo, že Hus byl v podstatě reformní katolík? Dala by se mu i pak přivlastňovat tzv. „husit-ská teologická fakulta“?

### Jaký význam může mít Republika Makedonie pro Evropu, pro Slovany a pro Církev v budoucnosti?

Příznivý a rozhodující. Zatímco ostatní pravoslavní Slované uctívají hlavně sv. Cyrila - učitele z Byzance, makedonské pravoslavní staví před sv. Cyrila do popředí sv. Metoděje jakožto zakladatele jedné Kristovy Církve Slované. Zdůrazňuje tedy především

zakladatele jmenovaného a posvěceného v Římě: cyrilometodějské křesťanství je „Petrovo“, jak se uvádí v Životě Metodějově. Dále, polské snahy o sjednocení Slovanů s „Petrem“ narážejí na některé těžkosti (nacionalismus aj.). Makedonská republika je malá, a tedy od ní nehrozí mocenské nebezpečí. Vedle víry v Boha a věrnosti s „Petrem“ tam převládá původní velkomoravský zdravý rozum a díky přimluvám jejichrodných spolupatronů Evropy je uchráněna války...

### Jaké jsou další vyhlídky pro Makedonii?

Přínejmenším dvě velmi nadějně vyhlídky. Před závěrem semináře jsem byl hostem prezidenta republiky, starosty města Ochridu a ministryně národní výchovy. Všichni vyjadřovali v podstatě shodné přání všech Makedonců: Pozvat Jana Pavla II. do Makedonie. Přitom by měl být posvěcen základní kámen nového katolického chrámu v Ochridě, jakožto cyrilometodějského střediska pro ekumenická setkání všech vyznání.

### Myslíte, že je to uskutečnitelné?

Určitě ano. Vždyť je to svěřeno Bohorodičce, která bdí nejen nad tělesnými ostatky sv. Klimenta Ochridského, ale především nad celým cyrilometodějským dílem - jako hlavní „Přimluvkyně Evropy“.

### Děkujeme Vám za rozhovor pro časopis SVĚTLO.

(Rozmlouval P. Tomáš Bahounek)

Otec J. M. Veselý (uprostřed) při setkání se Svatým otcem

*Pokračování vyprávění sv. Jana Boska. V minulém čísle líčil Don Bosko Michalovu zpověď a jeho radost, se kterou odcházel na odpočinek.*

Byla to noc plná dojmů a pohnutí. Sám později vyprávěl svým přátelům, které myšlenky se mu tehdy rojily v hlavě: „Těžko povědět, jaké city plnily mé usouzené srdce. Skoro jsem ani oka nezamhouřil. Sotva jsem si trochu zdříml, hned jsem se viděl v pekle, plném ďáblů. Odháněl jsem ty strašné obrazy a utěšoval jsem se, že všechny mé hříchy jsou odpuštěny. Hned nato se mi zdálo, jako by se zjevilo množství andělů, kteří mi otvírali nebe a říkali: „Pohled, jak velké štěstí tě čeká, vytrváš-li ve svých předsevzetích.“ Asi po půlnoci jsem pocítil nepopsatelné štěstí, duševní pohodu, vnitřní pohnutí. Nemohl jsem to vydržet. Vstal jsem a poklekl a vícekrát jsem zvolal: „Ó, jak nešťastní jsou ti, kteří zhřeší. Oč nešťastnější ti, kteří ve hříchu setrvávají. Jsem jist, že kdyby okusili aspoň na chvíli tu velkou slast, kterou používají ti, kdo jsou v milosti Boží, jistě by si pospíšili ke zpovědníci, aby vyznáním utišili Boží hněv, uklidnili svědomí a tak nabyli radosti klidného srdce. Ó, hříchu! Jak strašným bičem jsi na toho, který ti otevřel své srdce! Můj Bože, nechci tě již nikdy urazit. Naopak, chci tě milovat ze vší síly své duše. Kdybych však přece někdy znovu upadl, tedy se z toho ihned vyzpovídám.“

Takto dal Magone průchod své lítosti nad urážkou Boha; slíbil, že mu bude věrně sloužit. Vskutku, začal častěji přistupovat k svátostem. Od toho času konával pobožnosti, k nimž cítil dříve odpor, s radostí. Ba, zpovídat se bylo mu potěšením a zpovídal se tak často, že zpovědník ho musel mírnit, aby chlapec neupadl do přílišné úzkostlivosti. Ta nemoc s neuvěřitelnou snadností napadá mysl mladých, kteří opravdu chtějí Bohu sloužit. Škoda z toho vzchází velká, protože ďábel tak zneklidňuje mysl, vzrušuje srdce a pobožnosti činí obtížnými. Tak často uvádí na starou, špatnou cestu ty, kteří učinili

v ctnostech již značné pokroky.

Nejlepším prostředkem proti této pohromě je naprostá poslušnost vůči zpovědníkovi. Když on řekne, že něco je špatné, pak se třeba všemožně snažit, abychom se toho uvarovali. Pová-li, že na tom či onom není nic zlého, držme se jeho rady a jděme klidně kupředu a s veselým srdcem. Zkrátka, poslušnost k zpovědníkovi je nejjistějším východiskem z úzkostlivosti a prostředkem k vytrvalosti v milosti Boží.

### Slůvko k mládeži

Neklid a duševní úzkost mladého Magone, jeho rázné a rozhodné uspořádání záležitostí duše, poskytly mi vítanou příležitost, abych vám, milí hoši, dal několik rad, velmi užitečných pro vaše duše. Přijměte je jako dárek z lásky od přítele, který si co nejrůzněji přeje vaši věčnou spásu.

Především vám kladu na srdce, dělejte co můžete, abyste neupadli do hříchu. Jestliže však už na neštěstí hřích spácháte, nenechte se svést ďáblem a ve zpovědi ten hřích nezamlčujte! Pomyslete, že zpovědník má od Boha moc odpustit každý druh hříchu a každý jejich počet. Čím těžší budou vyznané hříchy, tím více se bude radovat, protože bude vědět, že tím větší je milosrdenství Boží, a ono že vám jeho prostřednictvím dává odpuštění a přivlastňuje vám nekonečné zásluhy nejdraší krve Ježíše Krista, která omyje vaši duši ode všech poskvrn.

Pamatujte si, drazí hoši, že zpovědník je vpravdě otcem, který vám přeje to nejlepší a snaží se od vás vzdálit všecko zlé. Nebojte se, že upřímným vyznáním hříchů ztratíte u něho úctu, nebo že vaše poklesky vyzradí jiným. Zpovědník nesmí vašeho vyznání použít za nic na světě. I kdyby měl přijít o život, nepoví ani slůvko z toho, co slyšel ve zpovědi. Naopak, čím budete otevřenější a důvěřivější, tím větší bude jeho důvěra k vám a tím snáze vám bude moci dát vhodné a potřebné rady pro vaši duši.

To vám říkám, abyste se nenechali oklamat pokušitelem a nezamlčeli z lichého studu žádný hřích. Ujišťuji vás, milovaní hoši, že se mi třese

ruka, když píši tyto řádky, při pomýšlení, jak mnoho křesťanů upadá do věčného zavržení proto, že jistě hříchy nevyznali upřímně. Kdyby někdo z vás při zkoumání své minulosti seznal, že při zpovědi úmyslně zamlčel některé hříchy, nebo pochybuje-li o platnosti některé zpovědi, tomu bych řekl do duše: Drahý příteli, prosím tě pro Ježíše Krista a jeho drahocennou Krev, kterou za tebe vylil, dej do pořádku své svědomí při nejbližší svaté zpovědi. Vyznej se zpovědníkovi upřímně ze všeho, co by tě trápilo, kdybys byl na smrtelné posteli. Nedovedeš-li se řádně vyjádřit, řekni jen zpovědníkovi, že máš ještě na svědomí něco z minulosti, co tě trápí. Zpovědníkovi to stačí. Učiň, co žádá, a můžeš být jist, že všecko je v pořádku. Přistupujte častěji k sv. zpovědi, modlete se za zpovědníka a poslouchajte jeho rady! Najdete-li zpovědníka, který vám lépe vyhovuje podle potřeb vaší duše, zůstaňte při něm a nestřídejte bez potřeby! Dokud nemáte stálého zpovědníka, který by požíval naprosté vaší důvěry, dotud vám bude chybět přítel vaší duše. Spolehněte se též na modlitby vašeho zpovědníka, který se denně při mši svaté modlí za své kajícíky, aby jim Bůh dal milost, aby se dobře zpovíдали a v dobrém setrvali. I vy se za něho modlete!

Můžete ovšem docela klidně jít k jinému, když jste se vy nebo on přestěhovali a těžko by vám bylo k němu docházet; je-li nemocen, nebo když zvlášť na velké svátky má mnoho kajících. Podobně, kdybyste měli na svědomí něco, s čím jste se neodvážili svěřit se stálému svému zpovědníkovi. Než spáchat svatokrádež, lépe tisíckrát změnit zpovědníka!

Kdyby snad tyto řádky přišly do rukou těm, kteří jsou z milosti Boží zpovědníky, pak bych si dovolil uctivě podotknout:

1. Přijímejte co nejlaskavěji všechny kajícíky, ale zvláště hochy! Pomáhejte jim při vyznání a naléhejte, aby přicházeli častěji. To je nejjistější prostředek, jak je uchránit hříchů. Vynaložte veškerou vynalézavost, abyste je přiměli k plnění pokynů, které jim dáváte, abyste pře-

dešli opětovným pádům. Napomínejte je dobrotivě a nevadte se s nimi. Rozkřiknete-li se na ně, vícekrát nepřijdou, nebo zamlčí to, zač jste je pokárali.

2. Když jste si získali jejich důvěru, zkoumejte opatrně, jaké byly dřívější jejich zpovědi. Věhlasní autoři morálky a asketiky a zvláště jistá vážná, důvěryhodná osoba praví, že první zpovědi dětí bývají neúplné, ne-li neplatné, buď pro nedostatečné pou-

čení nebo pro dobrovolné opomenutí hříchů. Vedte hochy k tomu, aby se naučili dobře zpytovat svědomí, zvláště od sedmi do desíti, dvanácti let. V těch letech děti již vědí o věcech, které jsou těžce hříšné, ale toho se málo dbává, neboť se nedovedou při zpovědi vyjádřit. V takových případech musí být zpovědník zvlášť moudrý a prozřetelný, avšak neopomenout otázat se na věci, týkající se svaté ctnosti počestnosti.

Mohl bych ještě mnoho povědět, ale pomlčím o tom, protože si nechci hrát na učitele ve věcech, v nichž jsem sám ubohým a poníženým žákem. Krátce jsem pověděl několik myšlenek, které podle mne mohou velmi prospět chlapeckým duším, pro jejichž blaho chci obětovat celý svůj život, dokud mi ho Bůh dopřeje. A teď se vraťme k Magonovi!

Sv. Jan Bosko

(pokračování v příštím čísle)

## MARIÁNSKÁ ZJEVENÍ (2)

(Dokončení přednášky prof. René Laurentina)

### 2. Tradiční kritéria posuzování

#### Problematika

Kritéria posuzování publikoval teprve nedávno kardinál Seper; je to bohužel tajný dokument o čtyřech stranách. 25. února 1978 byl jsem přizván k sestavování tohoto dokumentu: Normy kongregace víry, jak postupovat při posuzování údajných (hlášených) zjevení a soukromých sdělení.

Zajímavou novinkou této normy je to, že první místo patří pastoraci. To je velice důležité, protože zjevení je spíše věcí života církve než teologickým a juristickým předmětem. Oproti tendenci úřadů držet se v povzdálí a vyčkávat, je biskup vyzván zahájit první vyšetřování velice rychle. Je-li ovoce dobré a celé je to přijatelné, pak je jeho úkolem vést a odpovídat za úctu, která spontánně vznikla ze zjevení.

Velmi pozitivním a přitom moudrým způsobem to udělal v letech 1984 až 1994 Mons. Castagna, tehdejší biskup v San Nicolas v Argentině. Po prvním přezkoumání od 25. března 1986 podle požadavku zjevení každý měsíc osobně slavil mši sv. a vedl procesí. Modlil se se svým lidem, poučoval ho a podporoval plody.

Ve druhé možné fázi může biskup zařadit podrobnější přezkoumání a sám vyhlásit autenticitu zjevení. Toto uznání nemá důležitost, která se mu přisuzuje, protože tento průběžný úsudek není vnučován, ale jen nabízen, podle závažnosti existujících důkazů. V době, kterou na to mám, krátce shrnu nejdůležitější tradiční důvody pro posouzení pravosti či nepravosti zjevení: **hodnota a normálnost jevů, vizionářů, znamení a plodů**. Protože posudek se opírá o udávané (údajné) mimořádné a nadpři-

rozené jevy (vize, zjevení, našeptávání nebo také olej, slzy, krev, vůně atd.), stejně jako o modlitby a obrácení, která z toho povstávají.

#### Nejdůležitější kritéria

Je třeba odpovědět na tyto hlavní otázky:

**1. Je to ve shodě s vírou a morálkou?** Když ne, musí být biskup obezřetný a se vším co nejrychleji skoncovat.

**2. Je vizionář věrohodný?** To závisí na nejrůznějších kriteriích:

- je čestný, nebo ne?
- miluje pravdu, nebo lže?
- nezainteresovaný, nebo má osobní zájmy: peníze, věhlas atd?
- je ve svém životě a charismatu normální nebo chorobný?

Poslední kriterium bylo zfalšováno teoriemi Charcota (1825-1893), racionalistického lékaře, který provedl první experimentální, tedy zdánlivě vědecký výzkum extáze. Ztrátu souvislosti, která je pro tento stav charakteristická u hysteriků, svévolně rozšířil na nemocné se sklonem k předvádění. „Extáze je patologický jev“, uzavírá, a teologové, rychle ochotní akceptovat, co je jim podáváno pod nálepkou „vědeckosti“, řekli: „Bůh může procházet i patologií“.

- Ne, Bůh nepůsobí nemoc, on léčí. Jistě, neodpírá duševně nemocným svou milost, ale tato milost nezhorší jejich nemoc. Právě naopak, bude mít více či méně terapeutickou hodnotu.

Věda jako taková nebude nikdy moci zjistit autenticitost nějakého zjevení, protože zjevení (Kristus, Panna Maria) nespádají do její působnosti, ale může tento jev užitečně popsat. V Medžugorje biskup prohlásil: „To jsou halucinace“. Naproti tomu celkové testy (elektroencefalogram, elektrokuologram aj.) přesvědčivě dokázaly, že vizionáři v extázi nespí, nesní, ani nejsou v epileptickém stavu. Jsou v normálním stavu, a ne v pa-

tologickém. Nemají žádnou chorobnou halucinaci. Jejich odpoutání od vnějšího světa se jeví jako funkční fenomén, že začíná jejich kontakt a komunikace s tím, co, jak říkají, vnímají.

**3. Existují nadpřirozená znamení?** Tomuto kriteriu dáváme jakousi exkluzivní přednost, ale neobejde se to bez velkého zmatku na všechny strany. Úřady, které dospívají k závěru „Nadpřirozeno není dokázáno“ (Non patet supernaturalitas), užívají slova **nadpřirozený** ve dvojnárodním, redukovaném a zvláštním smyslu, totiž jako synonyma slova „záračný“ (wunderbar). Ale dvojnárodné použití slova nadpřirozený může znamenat i mimořádný a nevysvětlitelný: nadpřirozené milosti, které se hojně vyskytují o poutích, jak se právě tak očividně děje v Medžugorje. Tyto úsudky tak mnohdy nadělají víc zmatku než vysvětlení.

Kromě toho Boží znamení nemusí být nutně mimořádná: vědecky nevysvětlitelné - také jedna dvojnárodná formulace a příčina mnoha omylů - může se jednat o jistá znamení Prozřetelnosti, řeč Boží, kterou musíme číst jako bibli nebo jiné duchovní knihy, jejichž řeč je často iracionální (ne infra-, nýbrž supraracionální.)

Zkrátka, **nejdůležitější znamení, opravdová znamení, jsou uzdravení**. Toto je znamení, které si zvolil Ježíš a které evangelisté kladou na první místo, protože toto znamení je lidské a blahodárné, protože ukazuje Boží slitovnost. Odpíral jim „znamení z nebe“ (Mt 12,38-39; 16,1-3).

Ale může se ukázat celá řada dalších, velice různých znamení: světelná znamení na slunci, jako ve Fatimě a jinde, tajemné prolévání slz, pot, olej, vůně; ty jsou nejméně kontrolovatelné, protože je nejsnazší připsat je subjektivitě.

**4. Jakým způsobem je to všechno transparentní a koherentní** ➔

## ☞ (souvislé, soudržné)?

**5. Nakonec** (last but not least, říkají Angličané), **plody**. Toto je zdaleka nejdůležitější kritérium, jediné, které nám s největší jasností dává sám Kristus: „Strom se pozná podle svého ovoce“, říká.

„Každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce... A tak je poznáte po jejich ovoci (Mt 7,17-20 a paralelní místa).

Toto je široké pole, nemohu jít do detailů: především obrácení, tím pozoruhodnější, že sem přicházejí zdaleka, že se dějí už dlouho, že jsou hluboká a trvalá. Právě to je na Medžugorje tak velice nápadné. Ti, kdo se v Medžugorje zpovídali, v to všeobecně věří. Ze stovek věřících, které jsem osobně poznal, neznám žádnou výjimku.

### 3. Poselství

Co se týče poselství (vaše třetí otázka), všimněte si nejdříve, že ne vždycky zjevení obsahují poselství. A. Ratisbone, který se obrátil viděním zázračné medaile, řekl: „Ona mi nic neřekla, a já jsem všechno pochopil“. Nepřijal žádné poselství, ani slovo, ani nějaký intelektuální obsah, ale světlo víry, které mu dalo pocítit: „To je ono, na to jsem čekal.“ Poznal to a přimo to sál.

Je třeba rozlišovat mezi soukromými, osobními poselstvími a těmi, která se obracejí na skupinu nebo na církev. Často mají vizionáři a jejich okolí tendenci dávat jim větší důležitost, připisovat jim univerzální platnost, i když mohou být určena jen jedné rodině, jedné farnosti, jedné diecézi, zemi, nebo dokonce jen jednomu vizionáři.

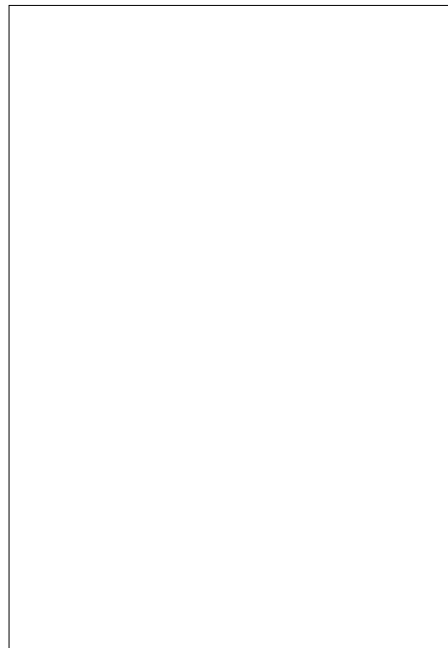
**Všeobecně jsou poselství duchovního obsahu a mnohdy prorocká.**

- Poselství novodobých zjevení jsou v zásadě a vždycky připomínkou evangelia, přesněji, jeho prvních vrstev: zvlášť jasné je to pokud jde o Lurdy.

- Poměrně vzácná jsou zjevení přinášející světu prorocké, nebo dokonce eschatologické poselství o budoucnosti.

**V Guadalupe, v Mexiku, kde bylo v r. 1531 první velké zjevení novověku, je proroctví implicitní, ale o to příznačnější je, že Panna Maria se nevysslovila proti rasismu ani proti kolonialismu explicite (výslovně). Poselství spočívá v samotném Mariině jednání. Moudře se nezjevila v nějakém městě Španělů, ale u indiánů, na místě, které bylo zasvěceno bohyni Tonant-**

cin. Milosrdná Panna přišla zvěstit nad ukrutnou bohyní na onom kopci, kde jí byli přinášeny lidské oběti. Tuto diagnózu vyslovil profesor na Sorboně, Jacques Lafaye, ne nějaký teolog, a je dnes všeobecně přijímána: tato zjevení byla základem kultury a církve nového světa a její živé sounáležitosti. Bylo to tedy proroctví jako skutek, a ne slovy: místo, skromný indián Juan Diego, kterého papež blahoslavlil přesto, že o něm nebylo dost informací, jeho květiny a tajemný obraz v jeho plášti.



*Kříž na Podbrdu (Medžugorje). Foto Ant. Pilčík*

**Fatima pak ukázala explicitní prorockou dimenzi, týkající se dějin naší doby: Panna Maria předpověděla konec marxistických pronásledování, což se dnes skutečně stane, a obrácení Ruska, které má nastat. Poselství z Medžugorje, Vassuly Ryden a mnoha dalších je třeba vidět v kontextu Fatimy.**

Rozhodující je duchovní poselství, neboť prorocká poselství a především předpovědi je těžko posoudit. Podle mých zkoumání, hlavně v „Předpovědích matky Yvonne Aimmée de Malestroit“, Paříž 1988, není obvykle autentická předpověď - dokud se to nestane - srozumitelná ani samotnému vizionáři.

Vzhledem k poslední kapitole tu mám ještě jeden (nepodepsaný) dopis ze 14. ledna 1995 s otázkou:

**1. Jak působí zjevení na křesťanský život a jaký vliv mají na teologické poznání ve vztahu k Marii?**

Odpověď vyplývá z následujícího:

- Zjevení nemají funkci nějakého kritéria. Jsou posuzovány teologií, a ne teologie jimi, mohli bychom dnes říci, ale výpovědi by mohly kritizovat bludnou teologii.

- Pro křesťanský život jsou tato bezprostřední sdělení často velice cenným podnětem, i když podceňovaným. Zjevení, která vyvolávají víru a naději, často přispívají k záchraně církve před prostředností, před ideologiemi, před odchýleními a dalšími nástrahami Zlého.

**2. Ptáte se mě v témže dopise: Jaké jsou následky uznání nebo neuznání zjevení?**

Uznání posiluje a povzbuzuje rozličnou měrou věřící, ale nezávazuje je věřit ve zjevení.

Tentýž princip je třeba uplatnit při neuznání zjevení.

Na jedné straně je takové neuznání zjevení většinou snadným východiskem „Nadpřirozeno není dokázáno“, ale není vyloučeno. Naproti tomu obezřetnost chrání věřící před odchylujícími se nebo bludnými zjeveními, před mnoha chybami, pokud se týká víry, morálky, jejich vyrovnanosti... Tam, kde „non patet“ vychází z opatrnosti, je politováníhodné, že důvody pro to jsou jen velmi málo objasněny. Odchylující se vizionáři je mnohem méně, než jsem si myslel. Ale pokud existují, považují za svou povinnost to jasně říci, i když co nejšetrněji a s respektováním jejich osoby.

Jako příklad uvádím: v Bayside (New York) prohlásila vizionářka počátkem 70. let, že papeže uvěznili jeho nejbližší spolupracovníci, kardinál Villot a Msgr Benelli. Na jeho místo prý dosadili dvojníka, upraveného plastickou chirurgií. Toto sdělení Panny Marie bylo znázorněno dvěma fotografiemi: pravého papeže a podvodníka. Pravý papež je na mladší fotografii, kde osvětlení a vypracování zmenšily vrásky; falešný papež na starší fotce, ve chvíli únavy a úzkosti.

Australský „vizionář“, „Little Pebble“ (kamínek), byl obětí podobné iluze. 19. června 1987 prý mu řekla „Panna Maria“:

„Ty jsi skutečně Petr. Budeš následovníkem Jana Pavla II.(...)“

Další vizionářka, jinak vážná a horlivá, ujišťuje, že je prorokem Eliášem, který se vrátil na zemi.

- To tedy bylo znovuzrození? ptal jsem se jí, A proč se Eliáš tentokrát narodil jako žena?

- Ne, to je tajemství, odpověděla tato vizionářka, kupodivu podporovaná svým duchovním vůdcem, který je dobrým knězem.

Vizionáři, stejně jako kněží, jako svatí, jsou často v napětí. Musíme se za ně modlit a nést s nimi

jejich napětí, ale nesmíme je následovat, když vybočí. Je třeba jim pomáhat, aby se z toho dostali a dávat pozor na ty, kterým hrozí nebezpečí, že budou zavedeni do omylu.

### 3. Proč se dnes zjevení tak rozmnožila?

Nejdříve jeden institucionální faktor: kanonické právo katolické církve zakázalo r. 1917 uveřejňovat něco o zjeveních, dokud nejsou uznána (kánon 1399 §5). Opačné jednání mělo podle kan. 2318 za následek exkomunikaci. Tento zákon byl 14. října 1966 zrušen papežem Pavlem VI.

Tato liberalizace byla příznivá pro šíření a kulturu tohoto potlačeného charisma, jak se to stává, že charisma vytlačované na okraj či potlačované mizí, a pěstovaná charisma se mohou množit.

Mohl bych pro to uvést ohromující příklady: řeč jazyka, dar slz, spochinutí v Duchu atd. (Pravidlo, které přiřadilo řeč jazyka ke znakům ďábelské posedlosti, na dlouhou dobu potlačilo toto charisma. Modlitba o dar slz byla v pokoncilním ritu eliminována).

Ale souvisí to, jak se zdá, se skutečným znásobením: Panna Maria samotná může mít dobré důvody, aby rozmnožila svá zjevení, zvláště tyto:

**1. Dát křesťanům něžná znamení, která dnes často, na základě poslední reformy, zmizela z teologických abstrakcí, kázání, církevních úřadů, liturgie.**

**2. V civilizaci obrazů, která nás ovládá, především je to TV, jsou zjevení vhodná.** Proč by se nebe nemělo postavit čelem k těmto masovým fenoménům?

**3. Naléhavé potřeby světa mohou přivodit zásah nebes.** Náš svět se s klidem oddal hříchu, ničí sám sebe, jak to různým způsobem opakují poselství z Medžugorje, z Civittavecchia (hlavně pro Itálii) a všude možně.

**4. Mohlo by se jednat o pomoc pro doby poslední?** Mnohá zjevení to říkají, a potvrzovalo by to proroctví Grigniona z Monfortu o zjevení Matky Boží v „době poslední“.

Co se tohoto bodu týká, musíme být přece jen velice opatrní; Vassula, která mezi vizionáři patří k těm nejvyrovnanějším a mnohdy, jak se zdá, zvěstuje eschatologické poselství, to upřesňuje: **jde o „konec jedné doby“, a ne o „konec časů“.**

*René Laurentin*

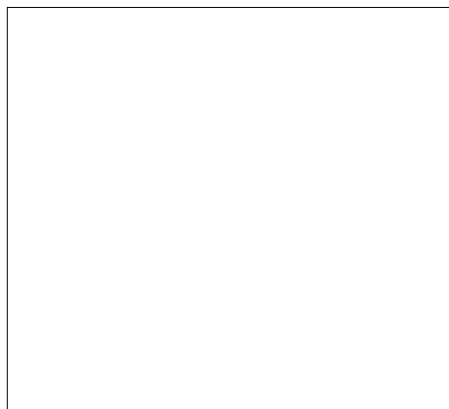
## POUTNÍ MÍSTO TRE FONTANE (TŘI PRAMENY) V ŘÍMĚ

Jeskyň U tří pramenů v Římě se nachází na místě, kde byl údajně popraven svatý Pavel. Na třech místech, kde se jeho hlava dotkla země, vytryskly tři malé prameny. Dříve stál opodál trapistický klášter. Místo samo bylo bažinaté a trapisté je vysušili. V období po druhé světové válce bylo toto místo opuštěné a u jeskyňky se scházely prostitutky a pasáci.

12. dubna 1947 zašel na toto místo zcela náhodou zřízenec římské městské dopravy komunist **Bruno Cornacchiola** se svými třemi dětmi. Bylo mu tehdy 34 let. Původně chtěl s dětmi z nedalekého nádraží odjet do Ostie, ale zpozdili se a vlak jim ujel. Pro ukrácení chvíle zašli na toto místo. Děti si hrály s míčem a Bruno Cornacchiola si opakoval koncept svého projevu, který měl pronést příští den na náměstí Červeného kříže v Římě. Obsahem projevu měly být ostré výpady proti mariánské úctě. Cornacchiola náležel k protestantské sektě, která byla silně pobouřena chystaným prohlášením dogmatu o Nanebevzetí Panny Marie. Cornacchiola se vážně zabýval úmyslem probodnout papeže Pia XII. na náměstí sv. Petra dýkou, kterou si pro tento účel již pořídil. Ale ve 14.<sup>40</sup> se stalo něco, co zásadně změnilo další Brunův život. On sám líčí tuto událost takto:

»Byli jsme na malém návrší, kde

bylo mnoho keřů, několik stromů a sem tam mokřina. Míč, se kterým si děti hrály, se zakutálel. Dvakrát jej Carlo přinesl zpět. Po třetí se nevrátil. Věděl jsem, že na tom místě je jeskyň, kde se scházejí pochybné



*Bruno Cornacchiola, vizionář z Tre Fontane*

osoby, a nechtěl jsem, aby je Carlo potkal. Čekal jsem několik minut, potom jsem jej volal, ale on neodpovídal. Svěřil jsem menší děti nejstarší dceři a běžel jsem, abych se podíval, co se děje. V jeskyni jsem našel svého syna. Klečel na zemi a měl sepjaté ruce. Rozmlouval s někým, ale já jsem nikoho neviděl. Opakoval: „Krásná paní, krásná paní“. Zavolal jsem Isolu a Giovanni-Francesca a nechal jsem je, aby vstoupili do jeskyň. Zatímco Carlo stále ještě klečel uvnitř jeskyň, zeptal jsem se: „Vidíte něco?“ Odpověděli, že ne.

Pojednou jsem viděl, jak si Isola kleká, spíná ruce a říká jako Carlo: „Krásná paní, krásná paní“. Myslel jsem, že si děti ze mne tropí žerty, že si vymyslely nějakou hru, a začal jsem pomalu ztrácet trpělivost. Konečně jsem se zeptal Giovanni-Francesca: „Nechceš si náhodou také kleknout?“ „Hm“, odpověděl a pokrčil rameny. Ale za několik okamžiků i on klečel, upřel svůj pohled dopředu a opakoval: „Krásná paní, krásná paní“. To mě rozčílilo a řekl jsem: „Tak to už stačí. Vstávejte!“ Abych té domnělé hře udělal konec, snažil jsem se děti zvednout ze země, ale nepodařilo se mi to. Děti byly jako přikované a já jsem dostal strach. Docela samovolně jsem vyslovil prosbu: „Pane, zachraň nás!“

Sotva jsem zamumlal tuto větu, zmocnil se mě nevýslovný pocit. Bylo mi, jako by ze zadu přistoupily dvě ruce a dotkly se mých očí. V tom okamžiku zmizela před mým zrakem jeskyň a já jsem viděl před sebou zářící postavu. Poznal jsem v ní mladou ženu vysokou asi 1,65 m. Měla orientální rysy, tmavou pleť a černé vlasy. Měla plášť, který byl zelený jako louka. Byl jsem úžasem jako zaražený, ale pak jsem uslyšel její něžný hlas, který zněl, jakoby přicházel z reproduktoru. Její slova se nezapomenutelně vryla do mé duše. Řekla mi: „Já jsem ta, která žiji v Nejsvětější Trojici. Jsem Panna

➤ Zjevení. Ty však mě pronásleduješ. To už stačí. Vrať se zpět do svatého stáde, do nebeského dvoru zde na zemi. Novéna o devíti pátcích, kterou jsi vykonal, než jsi upadl do svých bludů, tě zachránila.“

Vrátil jsem se ihned s dětmi domů. Byl jsem úplně zmatený a otřesený. Nevěděl jsem, co si mám o tom myslet, a potřeboval jsme několik dní, abych se přesvědčil, že jsem nepodleh halucinacím, nýbrž že jsem viděl zjevení Matky Boží. Nakonec jsem dospěl k přesvědčení, že jsem se stal svědkem zázraku. A tak se z nepřítele církve stal její vášnivý zastánce. Od této chvíle jsem ustavičně cítil inspiraci Matky Boží, která mě již nikdy neopustila. Začal jsem zapisovat její poselství do sešitu. Pak jsem o tom informoval kněze v naší farnosti a později také kardinály ve Vatikánu.

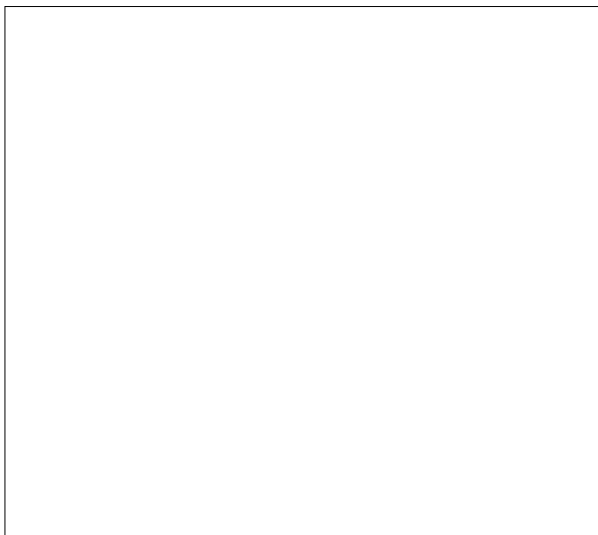
Měl jsem ještě několik dalších zjevení. Během těchto zjevení mi Panna Maria dala poselství pro Svatého Otce, které jsem mu měl předat, aniž bych o něm mluvil s jinými lidmi.

Vatikánští preláti chtěli slyšet moji zprávu. Postupovali velmi obezřetně. Na žádost Vikariátu posvátného officia (dnešní Kongregace pro nauku víry) byla ustavena vyšetřující komise. Já sám, moje žena i moje děti se podrobovaly po šest měsíců výslechům, nejdříve společným, pak odděleným. Kardinálové chtěli mít jistotu, že naše výpovědi si neprotiřečí. Svaté Oficiium pak konstatovalo, že nejde o podvod a že poselství odpovídají evangeliu.

Papež Pius XII. věnoval zjevení velkou pozornost, zvláště když komise dospěla k pozitivním závěrům. 9. prosince 1949 se chtěl se mnou ve Vatikánu setkat. Při té příležitosti jsme hovořili o poselství, které mi pro něho svěřila Matka Boží. Vyprávěl jsem mu, že jsem měl v úmyslu jej zabít dýkou. Na to odpověděl: „Kdybys mě byl zabil, daroval bys církvi dalšího mučedníka.“ Pius XII. mě přijal ještě při několika dalších

příležitostech. Vybídl mě, abych v jeskyni, kde se Panna Maria zjevila, zřídil místo úcty. Od té doby se stala jeskyně U tří pramenů poutním místem.

Setkal jsem se také s Janem XXIII. Když jsme se setkali, objal mě a pozval, abych mu vyprávěl o poselstvích Panny Marie. Hovořili jsme spolu také o II. vatikánském koncilu.



*Svatyně v Tre Fontane*

Několik dní před otevřením konkláve, které zvolilo Pavla VI., řekla mi Matka Boží, že bude papežem. Znal jsem jej již dříve, protože zastával funkci státního sekretáře. Vyměnili jsme si spolu řadu dopisů.

Jana Pavla II. jsem po prvé viděl při jedné generální audienci. Jeden kardinál mě představil a řekl: „Svatosti, to je muž od Tří pramenů, který viděl Matku Boží.“ Papež mi stiskl ruku a řekl s úsměvem: „Mám radost, že vás vidím. Nyní je vaší povinností, abyste se stal svatým!“ Předal jsem mu v obálkách různá poselství, která jsem obdržel při posledních zjeveních.

V poselstvích se projevuje Panna Maria jako starostlivá Matka. Vybízí mě, abych všem lidem řekl, že se musí stát lepšími a nesmějí být tak egoističtí. Hovoří také o válkách a katastrofách. Říká, že to jsou rány, které nepocházejí od Boha, ale ze zkažených a tvrdých lidských srdcí.

Mohu uvést jedno z vidění, které jsem měl před nedávnem. V lednu mě Matka Boží zavedla na Benátské náměstí v Římě. Náměstí bylo plné lidí, kteří křičeli: „Popravit, popravit!“

Matka Boží mi vysvětlila, že zde

právě probíhá revoluce. Od určitém okamžiku zde teklo tolik krve, že se zdálo, že padá krvavý déšť. Pak se ze zástupu ozval výkřik: Pojdme všichni na Peterské náměstí!“ Odebrali jsme se tam a viděli jsme tam stát papeže a kardinály a jiné hodnostáře. Všichni plakali. V jedné ruce drželi bílý kapesník a ve druhé špetku popela. Opakovaně volali: „Smiluj se nad námi, smiluj se nad námi!“ Matka Boží mi vysvětlila, co ty symboly znamenají. Řekla mi, že vzhledem tomu, co se děje ve světě, bude církev velmi trpět a že lidstvo jde vstříc válkám a velkým nebezpečnostvím. Ale Panna Maria také řekla, že máme v důvěře očekávat spásu a záchranu. Jak je možno se zachránit? Modlitbou a obrácením. Musíme velkou dobrotou překonat svou domýšlivost, egoismus a svou aroganci. Podle Matky Boží má člověk svůj osud ve svých vlastních rukou, ale aby se zachránil, musí se obrátit. Jsou to všechno Boží znamení, která nás tajemně napomínají, aby posílila naši víru, naši naději a naši lásku.«<sup>1</sup>

Papež Pius XII. navštívil Tři prameny již v roce 1949 a posvětil tam sochu Panny Marie. Bylo oficiálně povoleno konat zde bohoslužby. O událostech kolem tohoto místa psal tehdy všechen světový tisk. U jeskyně vznikla laická kongregace, která dnes čítá na 5 tis. členů v Evropě, Americe, Austrálii i v Indii. 12. dubna 1980 (33. výročí) se zde během mše sv. udál za přítomnosti několika tisíc lidí podobný sluneční zázrak jako ve Fatimě. Tento zázrak se opakoval znovu o šest let později. Správa tohoto poutního místa v Římě, které se nachází nedaleko E.U.R. čtvrti u Via Laurentina asi 10 km od centra, byla svěřena fran-tiškáňům. Stěny jeskyně jsou pokryty děkovnými tabulkami, které svědčí o velké řadě milostí a uzdravení. Poutníci, kteří jedou navštívit katakomby sv. Kalista, se zpravidla na zpáteční cestě na tomto místě zastavují.

<sup>1</sup> Vyprávění je převzato z interview, které s Bruno Cornacchiolou vedl Paolo Scarano

*Podle Maria heute 306/95  
zpracoval -Iš-*

## SETKÁNÍ V LORETTU

Setkání s Lorettu se účastní 11 kardinálů a 120 biskupů a 200 000 účastníků. Pódium má rozměr 1 000 m<sup>2</sup>.

Alberto Coroni požádal o rozhovor jednoho z našich účastníků, otce biskupa Karla Otčenáška.

A. C.: **Otče biskupe, jak se díváte na toto setkání mladých se Svatým otcem?**

K. O.: Myslím, že je to velice důležité pro to, abychom s Boží pomocí pomáhali vytvářet novou křesťanstější, a tedy i šťastnější Evropu, jak je to také vždycky uváděno v tématu tohoto setkání. A řekl bych, že středem pozornosti není jen kříž a Eucharistie, to zajisté, ale také i Panna Maria, která působí to, že tam, kde je ona, tam je svornost. Jako matka v rodině udržuje všechny členy pohromadě a ve vzájemné blízkosti, tak je to také u těch, kdo se hlásí k Panně Marii. Jsme tady na jednom z nevýznamnějších mariánských poutních míst a tady je také vidět ta velká touha po svornosti a jednotě a spřátelení jak s Bohem, tak také mezi národy a mezi jednotlivci.

A. C.: **Jak vidíte cestu mladých do budoucnosti po setkání v Česťochové, Compostelle, Denveru a v Manile?**

K. O.: Myslím, že je to velmi nadějně. Svatý otec napsal knihu Překročit práh naděje. Pannu Marii oslovujeme v modlitbách „naše naděje“ a myslím, že je odůvodněné spoléhat hodně na její přímluvu, když sami také děláme, co můžeme. Říká se: *Servus Mariae numquam peribit* - ten, kdo uctívá upřímně P. Marii, nikdy nezahyne, a jestliže budou celé národy více proniknuty touto úctou mariánskou, bude to znamenat veliký krok k tomuto vzájemnému pochoopení a všeobecné lásce. Naše slovanské národy se zvláště vyznačují úctou a láskou k Matce Boží už od dob sv. Cyrila a Metoděje, a proto je nám to obzvláště milé, když tady v tomto velkém měřítku se můžeme cítit jako doma, když jsme tu jako na našich poutních místech, třeba na Hostýně nebo na Sv. Kopečku nebo na Velehradě, anebo i na Slovensku v Šaštíně, v Levoči a u nás v Čechách na Svaté Hoře a v Boleslavi anebo

v mé diecézi na hoře Matky Boží v Králíkách. Máme také zajímavé poutní místo v diecézi Sedmero radostí Panny Marie. Když jsem byl před řadou let na audienci u Pavla VI., to jsme byl ještě tenkrát pronásledován naší vládou, tak jsem mu také řekl o tomto poutním místě Sedmi radostí. Pavel VI. duchaplně dodal: „Když má těch sedm radostí, tak přidá ještě osmou, aby vás vaše vláda konečně uznala a aby přestalo pronásledování víry a církve.“

A. C.: **Co ve vás vyvolává tento obraz: Jan Pavel II. uprostřed tisíců mladých?**

K. O.: Je to obrovská radost a velká posila do dalšího zápasu o království Kristovo. Vzpomínám, že podobně jsme byli povzbuzeni, i když jenom v tom měřítku národním, když před několika měsíci byl Svatý otec u nás a potom i na Slovensku. Já mám k Svatému otci zvláštní vztah. Oba máme za křestního patrona sv. Karla Boromejského a jsme i přibližně stejně staří. Svatý otec je o měsíc mladší, než já. A od dubna r. 1974, kdy jsme se poprvé viděli při pohřbu kardinála Trochty - já jsem měl však tehdy velice přísný zákaz, že nesmím s nikým z ciziny promluvit, byl jsem teprve pár let propuštěn z dlouholetého věznění, ale přesto jsme si podali ruku a vyměnili jenom kratičký pozdrav - Svatý otec mi začal psát překrásné dopisy ke společným jmeninám a k Vánocům a Velikonocům. Všichni přítomní jsou velice povzbuzeni tím, že mohli být na tomto mariánském poutním místě a že se setkali mezi sebou a hlavně s náměstkem Ježíše Krista. Ale někteří z nás máme ještě zvláštní důvody pro tuto velkou radost a vděčnost k Pánu Bohu. Situace ve světě ani u nás není růžová, a proto jsme vděční za každé takové vzájemné povzbuzení a zvláště za požehnání Svatého otce.

Radio Vaticana 9.9.95

## ČTVRTTISÍCILETÍ KRÁLOVNY MORAVSKÝCH VARHAN

Ve čtvrtek 21. září 1995 uplyne 250 roků ode dne, kdy probošt u sv. Mořice v Olomouci František Řehoř hrabě Giannini převzal od vratslavského varhanáře Michaela Englera mohutné dílo, které je do dnes považováno za „královnu moravských varhan“. Rozměrný propekt tohoto nástroje, který vyplňuje západní prostor gotického svatomořického chrámu, vyzdobil řezbářskou prací domácí umělec ze sousedního Hněvotína Jan Jiří Ehrlich.

Na paměť významného výročí Englerova díla, které bylo dovršeno v roce 1745, vydal proboštský farní úřad u sv. Mořice medaili, vytvořenou olomouckým akad. sochařem Bohumilem Teplým a raženou v kremnické mincovně. Takto bude zachována trvalá památka na jubileum nástroje, který je na líci medaile zobrazen způsobem, svědčícím o autorově umělecké akribii. Na rubu medaile je aplikován portrét probošta Gianniniho, jehož autentická podoba byla převzata Mistrem Teplým z dobového portrétu, který je součástí galerie duchovních správců u sv. Mořice. Vydání medaile je již druhým počinem svého druhu v posledních třech letech, který uvítají zejména sběratelé numismatických olomoučenských.

Devízou „Laudate Dominum per organum“, uvedenou v čele medaile, vkročilo Englerovo dílo do druhé čtvrtiny tisíciletí.

10. září posvětil otec biskup V. Cikrle nový kostel sv. Václava v Břeclavi. Farníci usilovali o postavení kostela celé půl století.

\* \* \*

V sobotu 9. září proběhla v jihočeské diecézi pouť k sv. Prokopu zaměřená na sedmý rok duchovní obnovy národa: na otázku osobnosti a na odvahu v jednotlivých situacích života se osobností stávat. Dopoledne probíhaly bohoslužby v jednotlivých českobudějovických kostelích. Odpoledne zaplnili věřící sportovní halu, aby vyslechli přednášku prof. R. Palouše o významu sv. Prokopa. Vyvrcholením bylo společné slavení eucharistie v čele s diecézním biskupem A. Liškou.

\* \* \*

## VÝROČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Fatimského apoštolátu s pozváním pro další mariánská hnutí v ČR s uskutečněním v Třebíči za účasti otce biskupa Pavla Hnilici z Říma, aktivních kněží i laiků v mariánských hnutích ve dnech 7.-8.10. 1995.

Společný program začne v Třebíči u sv. Martina první sobotu 7.10. v 9,30 hod. Od 11,00 hod. bude pak pokračovat celodenní konferencí ve sportovní hale, zakončenou mariánským večerádlem v poutním chrámu v Přibyslavicích. Přihlášky běžnou složenkou 100,- Kč na adrese: P. Pavel Dokládal, Fatimský apoštolát, Martin-ské náměstí 20, 674 01 Třebíč, tel + fax 0618/21098 nebo 5522. Nezapomeňte na složenku připsat, pro kolik osob žádáte ubytování, autobusy hromadně. Nedělní program bude zakončen v 16 hod. mariázkou slavností a slavnou mší sv. se světelným průvodem. Občerstvení i nocleh z účastnického poplatku.

## SBÍRKA OŠACENÍ, NÁBYTKU, POTRAVIN A DOMÁCÍCH POTŘEB PRO TRPÍCÍ V BÝVALÉ JUGOSLÁVIÍ

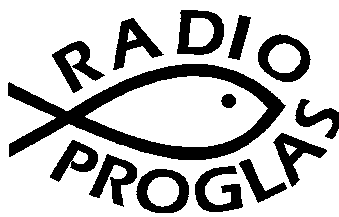
Ve dnech **10. a 11.10.1995** (úterý, středa) se na osobním nádraží Praha -Vršovice bude konat mezi 9-17 hodinou již tradiční sbírka ošacení, nábytku, potravin a domácích potřeb pro trpící v bývalé Jugoslávii. Sbírá se jako obvykle:

1. ošacení a obuv
2. příkrývky, deky, matrace, lehátka
3. kusy nábytku
4. trvanlivé potraviny
5. nádoby, jídelní přístroje, talíře
6. veškeré použitelné věci pro domácnost
7. potřeby pro děti, zvláště kočárky

Prosíme o to, aby věci byly v použitelném stavu, čisté, dobře a pevně zabalené (tak, aby vydržely transport v žel. vagonu). Boty čisté a svázané do páru.

Kromě do Chorvatska (a Bosny a Hercegoviny), tentokrát se pokusíme zaslat pomoc i na území Srbska. Za tím účelem jsme navázali kontakt na Jugoslávskou (katolickou) charitu.

Podrobnější informace možno získat na  
- ACH Praha tel. 02/2424 6519  
nebo  
- Sekretariát ČKCH tel. 02/2422 0599



## RADIO PROGLAS

Zahájení vysílání je připravováno na druhou polovinu měsíce listopadu. Chceme Vás ale již dnes postupně seznamovat s návrhy některých pořadů a vysílacím schématem.

Začneme vysílat 18 hodin denně a postupně bychom chtěli pokrýt celé 24 hodiny. Pevnými body programu bude denní modlitba církve. Začneme *ranními chválami*, v poledne *Anděl Páně*, večer pak *večerní chvály a růženec*. Modlitební společenství budou tvořit vždy zástupci některých řádů, školních tříd, zaměstnanců rádia apod. Každou první sobotu v měsíci - *růženec se Svatým otcem*.

Mše svatá bude denně v 19,10 hodin.

Každý den budeme v pořadu *Vatikán dnes* ze záznamu reprízovat vysílání Radia Vatikán.

*Příště o dalších pořadech.*

**Děkujeme všem** za připomínky a nápady, modlitby i dary, za nabídnutou spolupráci a pomoc - protože to, jaké bude naše vysílání, bude záležet především na Vás. Vy dnes máte možnost udělat si rádio podle svých představ.

číslo konta Nadace Radia Proglas  
KB Brno - město, nám. Svobody 85038-621/0100,  
Konstantní symbol 558 - při platbě šekem  
379 - při platbě složenkou

VS: rodné číslo dárce  
tel 05 43217241; 05 43217243  
fax 05 43217245

Radio Proglas  
Barvičova 85  
Brno

E-mail: holik@proglas.anet.cz

## POMOC MISÍM V GHANĚ

**Prosíme o laskavé zveřejnění tohoto dopisu, který přišel na adresu našeho společenství pro pomoc misiím.**

23.6.1995 St. Barnabas Youth Orphanage Centre  
P.O.Box 12015  
Acora - North

Drazí v Kristu,  
jsme šťastni, že jsme mohli od Vás obdržet balíky, které jste nám zaslali. Prosím, nemějte obavy, že o nás neslyšíte; jsme totiž velmi zaměstnání záležitostmi v našem centru.

Nyní když Vám píš, máme velkou potřebu základních věcí, v důsledku toho, že jsme o tyto potřeby přišli.

Prosíme Vás o pomoc následujícím zbožím:

Růžence 2.000 ks  
Deky 100 ks  
Použité boty 100 ks dámské i pánské  
Jídlo (ovesné vločky, různé nápoje atd.)  
Košile (halenky) pro mne i pro zaměstnance  
Školní potřeby  
Žehličky 5 ks  
Psací stroj 1 ks

Opravdu nutně tyto věci potřebujeme, poněvadž nám téměř vše zničily tropické deště.

Budeme Vám velmi vděčni, uslyšíme-li brzy o Vás.

Vaše v Kristu

sestra Lin Paintsil  
vedoucí

**Zasílejte na adresu FÚ Mor. Ostrava, nám. Msgre Šrámka 4, 729 25 Ostrava, Box 225**

**IZRAEL - EGYPT  
ŘECKO - RODOS - KYPR**  
10.11. - 28.11.95

naposledy  
za mimořádnou cenu  
**16.900,- Kč!!!**

Autobusem a lodí přes Středo-  
zemní moře do Svaté země  
a na Sinaj  
Ubytování na lodí, v Izraeli  
a na Sinaji, část. polopenze,  
komplet doprava s poplatky,  
víza, průvodce, duchovní  
doprovod.

Inf. a přihlášky: Avetour - Jiří  
Chválek, Družstevní 995,  
518 01 Dobruška  
tel. 0443/21929

#### **Spol. LIKVIDACE LEPRY PRAHA**

uskuteční **25. září v 18.40 hod.**  
v katedrále sv. Václava v Olo-  
mouci přednášku s videopromí-  
táním a diapositivu Dr. Ruth Pfau  
a Dr. Kunatha o léčbě malomoc-  
ných v misiích v Pákistánu (s pře-  
kladem).

Charita Veselí nad Moravou  
přijme do charitní lékárny  
sv. Lukáše **magistry farmacie**  
(l. atestace) a **laborantky**.

Informace na telefonu  
0631/322213 nebo přímo na  
adrese Masarykova 136, Ve-  
selí nad Moravou, 698 01.

Římskokatolická farnost  
v Hranicích

**Vás srdečně zve na**

#### **ZNOVUPOSVĚCENÍ KOS- TELA A VARHAN**

v 10 hodin a

#### **TE DEUM SE SLAVNOST- NÍM KONCERTEM**

v 16 hodin

**v neděli dne 24. září 1995**

#### **ORGAN SERVICE**

Svornosti 9, 779 00  
Olomouc, fax: 26019  
tel: 068/ 54 11 306  
068/ 91 482

\*stavba, opravy, rekonstrukce - píšťá-  
lových varhan, harmonií, hudeb-  
ních automatů

\*opravy, rekonstrukce všech varhan-  
ních systémů včetně elektrických -  
i v bezkontaktním provedení

\*ladění čisté i temperované

Ve spolupráci s Českou kato-  
lickou charitou navštíví Olomouc  
sarajevský pěvecký sbor Trebovič.  
V rámci humanitární akce „Měsíc  
republiky Bosny a Hercegoviny“  
se uskuteční

#### **KONCERT V CHRÁMU SV. MOŘICE VE STŘEDU 4. ŘÍJNA V 19.<sup>00</sup> HOD.**

Vstupenky v ceně 30,- Kč  
v chrámu před koncertem od 18.<sup>40</sup>  
hod. Spoluúčinkuje Colegium  
vocale pod vedením Růženy Sali-  
gerové.

**Od 9. října do 11. listopadu**  
- tedy na dobu 5 týdnů, bude  
v obci Doloplazy umístěno v ro-  
dinách 16 dětí z oblastí postiže-  
ných černobylskou katastrofou.

#### **CHARITA OLOMOUC**

hledá generálního sponzora celé  
akce, tel. 522 11 27 pí. Poledno-  
vá. Současně žádá rodiny, které  
nemohou děti ubytovat **o finanč-  
ní příspěvek na jejich pobyt** a  
vyhlašuje **sbírku šatstva a obu-  
ví na děti ve věku 8-12 let.**

#### **RAJHRAD U BRNA**

v neděli 1. října 1995 vyvrcholí letošní jubilejní oslavy 950. vý-  
ročí založení benediktinského kláštera sv. Petra a Pavla v Rajhra-  
dě u Brna.

- Program:**
- 9.<sup>00</sup> otevření výstavy v prelaturě kláštera,
  - 9.<sup>30</sup> modlitba sv. růžence za doprovodu pěvec-  
kého sboru Rastislav,
  - 10.<sup>00</sup> pontifikální mše svatá na poděkování  
Pánu Bohu za 950 let trvání kláštera za  
účasti zástupců vlády a parlamentu ČR,  
biskupů a opatů od nás i ze zahraničí,
  - 15.<sup>00</sup> modlitba a duchovní hudba, sv. požehná-  
ní, pozdravení P. Marie Rajhradské.

Při oslavách účinkuje pěvecký sbor Rastislav s orchestrem, pan  
Richard Novák, pan Radovan Lukavský aj. Zazní duchovní díla  
autorů: Bach, Rejcha, Koželuh, Dvořák, Fibich, Bříza, Janáček,  
Suchý, Hromádka aj. Při odpolední pobožnosti budou provede-  
ny Dvořákovy Biblické písně a Rejchovo Te Deum.

Na oslavy 950 let trvání tohoto nejstaršího kláštera na Moravě  
srdečně zveme všechny věřící, poutníky i obdivovatele tohoto ba-  
rokního skvostu jižní Moravy. Zároveň děkujeme všem, kteří se  
jakýmkoliv způsobem podílejí na obnově tohoto Božího stánku.

Rajhradští benediktini a Obecní úřad Rajhrad.

#### **RŮŽENCOVÁ SLAVNOST U DOMINIKÁNŮ V UHERSKÉM BRODĚ**

**sobota 30. září**

- 16.<sup>00</sup> hod. mše svatá
- 17.<sup>30</sup> hod. průvod městem
- 18.<sup>30</sup> hod. pontifikální mše sv., celebruje Mons. Josef Hrdlička
- 20.<sup>00</sup> hod. duchovní program
- 23.<sup>00</sup> hod. mše svatá pro mládež

**neděle 1. října**

- 6.<sup>00</sup> hod. mše svatá
- 7.<sup>30</sup> hod. mše svatá
- 9.<sup>00</sup> hod. slovenská mše svatá
- 10.<sup>30</sup> hod. slavná mše sv., hlavní celebrant Mons. Giovanni Cop-  
pa, apoštolský nuncius v ČR
- 15.<sup>00</sup> hod. kněžský seminář

*Srdečně zvou dominikáni z Uherského Brodu.*

♦ ♦ ♦

---

**SVĚTLO** - týdeník Matice cyrilometodějské. S církevním schválením vydává a tiskne Maticе cyrilometodějská v Olomouci v nakladatelství Matice cyrilometodějská s.r.o. Olomouc. Šéfredaktor Josef Vlček. Adresa redakce a administrace: Dolní nám. 24, 771 00 Olomouc; telefon a fax 068/52 228 03. Registrační značka MK ČR 7225. Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Ostravě č.j. 2363/93-P/1 ze dne 23. 8. 1993. Objednávky vyřizuje administrace týdeníku. Administrace pro Slovenskou republiku: Agentúra Lux, Distribúcia tlače, Zvonová 21, 969 01 Banská Štiavnica; podávanie novinových zásielok povolené SP, š. p. ZsRP Bratislava, č.j. 3228-OPP zo dňa 27. 12. 1994.

Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medjugorje aj.) se podřizujeme konečnému úsudku církve.

---